

Tilætlað ella hvat?

Frank Davidsen

Fyri kortum segði Poul Michelsen ein av okkara fremstu vinnulívsmonnum, at um ein hevði snýtt í tolli, so átti viðkomandi ikki at sitið sum figgjarmálaráðharri í dag. Kanska ikki orðarætt, men meiningin var púra klár. Sami vinnulívsmáður hevði orsaka kreppuni fyrst í hálvfemsunum, helst somu trupulleikar sum nógvir aðrir. Men við sínum royndum og dugnaskapi, so hóraði hann undan kreppuni, soleiðis at hann í dag framvegis hevur eina blómandi fyritøku.

Tað hevði verið óhugsandi um felag hansara hevði komið í eina kreppustøðu, at hann við beráddum huga gavst við at lata fakturar og roknskapir inn til avvarðandi myndugleikar. Ei heldur at hann hevði farið til Taks at krevja at fáa sínar vørur út, samstundis sum hann var vit-

andi um, at fakturanir lógu í eini skuffu hjá fyrítøkuni. Tí uttan teir neyðugu fakturar sum eru avgerðandi fyri at avgreiða mvg, so var hann fult greiður yvur, at tað ikki kundi lata seg gerða.

So var bert ein móguleiki eftir, og tað var at fara til tær ymsu skipaavgreiðslurnar, og greiða teimun frá, at fyrítøkan hevði ein tollkreditt. Men eisini her var omanfyrinevndi vinnulívsmáður greiður yvur, at hazardspælið var tapt.

Er tað ikki júst tað sum er hent í »tollmálinum«. Men fyri at krógva útyvur bæði tollundandrátt og beinleiðis ósannindir, varð hildin ein væl tilrættalagdur manipulerandi politiskur fundur. Har Christian Andreasen saman við sínum klienti, sitandi figgjarmálaráðherra, sum tveir gandakallar, og við beinleiðis ósannindum og teirra oratorisku evnum, fluttu hesa ótespuligu tollopera yvur á Tollstovuna, eins og fjølmiðlarnar.

Undirritaði eins og mong onnur væntaðu, at figgjarmálaráðharrin her fór at taka frástøðu, eins og biðja um forstáils, og umbera tey mistøk sum hann hevði gjørt í fortíðini. Ístaðin fyri sat figgjarmálaráðharrin við eini ótrúligari arrogansu, har

hann í 1 tíma og 40 minuttir vólkaði sær í sínum egna politiska skarni.

Tá fjølmiðlarnir settu spurningar, hvussu hann kundi reka fyrítøkuna, uttan at lata roknskapir inn, so slerdi hnn tað upp í glens. Ja, tað vat líkasum at hann hevði ilt av og tók synd í fjølmiðlunum, og gjørdist irritabul, at fáa sett hesar spurningar, sum eftir hansara tykki vóru aldeilis óviðkomandi. Her var einki at koma eftir, og so hevði hann "tann besta á økinum" við síðuna av sær.

Sjálv t um ein fyrítøka hevur ein tollkreditt, so hevur fyrítøkan ábyrgdina av, at innan so og so nógvar dagar, so skal faktura leverast inn til tollstovu, soleiðis at mvg kann roknast av vøruni.

Eru tað tollmynduleikarnir ið hava ábyrgdina av, at N. Niclasen hevur ligið inni við fakturunum. Og átti ikki ein pera at blinka, ella lýst hjá stjóranum, tá felagi í gjøgnum langa tíð ongar tollrokningar fekk frá tollstovuni. Ella var tað við beráddum huga, at sum við tollkredittinum, so skuldi ábyrgdin ikki ábyrgdast N.N. men tollstovuni.

At tað nú sambært degi og viku verður staðfest, at als eingin rokniskapur hev-

ur verður latin inn hesi árin, tað vísur at sitandi figgjarmálaráðharri føroya, ikki bara hevur gjørt seg sekan í tollundandrátti. Afturat tí hevur hann á fundi sum vardi í 1 tíma og 40 minuttir ikki bert hildi fjølmiðlunum fyri gjøldir. Esini hevur hann í almennum fjølmiðlum yvir fyri Føroya fólk alment gjørt seg til ein gemenan lygnara. Og tað er als eingin ivi um, at hann við ikki at hava latið mynduleikunum ársroknskapirnar hesi árin, so var tað ein finna í einum talvinum, til at turka ábyrgdina uppá tollmyndugleikarnar. Somuleiðis var við tollkredittinum, har hann við sínum svikabrøgðum bevíst legði alla persónliga ábyrgd frá sær. Kann hetta veruliga fara aftur við borðinum, uttan avleiðingar. Ella er politiska skipanin so korrúpt, at ein politikkari kann snýta sína egnu umsiting, sum hann í dag hevur hægstu leiðsluna av. Hevði tað snú seg um danska figgjarmálaráðharran, so hevði hann ikki sitið nógvar dagar aftaná eina sovorðna gølu. Her grina politikkarnir og samgongan, samstundis sum teir biðja okkara fjølmiðlar »fara til arbeiðis«.

Onnur øld

Súi í Hjøllum formaður Kongshavnar havnastýri

Fríggjadagin hin 07. februar eru hundrað ár liðin síðani fyrsti fundurin varð hildin í Kongshavnar havnastýri. Orsøkin var, at lóg bleiv samtykt hin 18. oktober 1913 um Kongshavn (Skálafjørðin) sum skipahavn. Nú, tá ið felagsskapurin setir á næstu øldina, er ætlanin at marka dagin í Løkshøll fríggjadagin hin 07. februar frá kl. 16-18, har Kongshavnar havnastýri bjóðar til alment átak við hesi skrá:

Súi í Hjøllum, formaður, bjóðar vælkomin.

Jógvan Gregersen, stjóri á Vaðhorn, hugleiðir um vinnumøguleikar í Kongshavn.

Tórbjørn Jacobsen, havnarameistari, Runavíkar havn, hugleiðir um Kongshavn.

Ólavur Gregersen, stjóri í Syntesa, hugleiðir um broytandi umstøður í Norð-urhøvum.

Kári Sverrisson syngur og spælir.

Orðið er frítt, og spurningar úr salinum kunnu setast teimum, ið hava havt orðið, og teimum sum í dag manna nevndina í Kongshavnar havnastýri. Samfelagsfrøðingurin Jóannes Hansen stjórnar fundinum. Eftir fundin verður ábit og kaffi.

Kongshavnar havnastýri er upprunaliga stovnað sambært lóg og egnum reglementi til tað at stjórna skipaferðsluni inn og út av og kring um á Skálafjørðinum og at krevja inn havnagjöld frá skipum. Kommunurnar, sum eiga fjøru framvið fjørðinum, varða av felagsskapinum, og í dag eru tær Nes Kommuna, Runavíkar kommuna, Eysturkommuna og Sjóvar kommuna. Ábyrgd og rættur fylgja einum lykli, sum er lagdur eftir fjara-longdini hjá hvørjari kommunu sær.

Kongshavnar havnastýri hevur virkað øll hesi hundrað árin, og nógvir menn hava mannað nevndina í hesum tíðarmáli. Fyrsta trifjerðingsöldin er væl skilgreinað í bókini Samstarv, sum Oluf Innan Glyvur legði til rættis fyri Stýrið. Í Stýrinum í dag sita: Súi í Hjøllum, formaður, Tórbjørn Jacobsen, næstformaður, Jonhard Danielsen, Brandur Jacobsen og Jens Kristian Rasmussen.

Greitt er, at Skálafjørðurin longu frá fyrstuni fólk komu til landið hevur verið brúktur sum trygg havn hjá skipum og bátum. Í "Indberetninger fra en Reise i Færøe 1781 og 1782" skrivar J. C. Svabo eisini, at fyra havnir í Føroyum eru góðar skipahavnir: "neml. Vestmanhavn, Klack (Klaksvík), Trangisvaag og Kongshavn, som skulle holdes for gode Vinterhavne.....". Navnið er kortini eldri, tí longu í 1650 skrivar stýrimaðurin Bagge Wandels, at teir hetta árið hin 11. august "....gik wi til Segels og seglede hen mod Kongshaffuen."

Ísrael og arabarastatirnir

Vida Akselsdóttir Højgaard

Palestina

Navnið finst ikki í Bíbliuni, men varð "uppfunnið" av Hadrian keisara í 2. øld e. Kr. Hadrian hataði jødarnar, og hann valdi hetta navnið, tí tað málsliga líktist orðinum Philistine, filistarar, sum vóru erkafiggindar Ísraels í Gamla Testamenti. Men filistarar vóru ikki arabar. Teir vóru frá teim grisku oyggjunum og sostatt grikkar. Hetta fólk hvarv í Gamla Testamentligari tíð.

Landið, har jødarnir búðu, er nevnt í Nýggja Testamenti sum Galilea, Samaria og Judea.

Palestina var ongantíð nakar sjálvstøðugur statur, men ein provins undir skift-

andi hersetarum, m.a. rómverjum, turkum (1517-1917) og bretum (1917-1948).

Palestinarnir

Tey komu úr øllum londum har um leiðir, tá tann nýttíðar jødiska innflytingin av álv-ara byrjaði í 1880´unum. Serliga eftir 1917, tá bretar fingud mandatið har, fluttu teir inn arabar úr øllum grannalondum, tí teim tørvaði arbeiðsfólk at byggja vegir og hernaðarstöðir. Men eitt serstakt palestinskt fólk hevur ongantíð verið. Teir hava ikki egna søgu, ikki egið mál, og hava ongantíð havt sítt egna land ella egna mentan. Teir eru vanligir arabar. Navnið verður brúkt til tess at fáa fólk at trúgva, at teir hava krav uppá landið Palestina - sum jú eisini er eitt "gjørt" navn.

Undir tí bretska mandat-

tíðini (1917-1948) búðu bæði jødar og arabar í hesum umráðnum. Báðir partar høvdu palestinsk pass, og tosað varð um palestina-jødar og palestina-arabar.

Fólkið í Jordan - Palestina

Yasser Arafat og Hussain kongur søgdu báðir, at Jordan er Palestina. Seinast í 1940´árunum vildi Abdullah kongur, abbi Hussein, kalla sítt ríki "kongadømið Palestina"

Í 1970 segði bróðir Hussein, Hassan prinsur: "Palestina er Jordan og Jordan er Palestina." Hetta sama árið segði skrivarin hjá Yassir Arafat, Oriana Falaci: "Tað, tú kallar Jordan, er í veruleikanum Palestina." Sjálv New York Times tók undir við hesum, tá blaðið 3. august 1975 skýrði høvuðsstaðin í

Jordan, Amman "tann størsta palestinska høvuðsstaðin í heiminum."

Men Abdullah, Hassan, Arafat og The New York Times gera ikki annað enn at vátta tað, sum eitt og hvørt heimsatlas og heimsálmanakkin fortelur okkum. "Jordan situr á nærum 77 % av tí upprunaliga Palestina-mandatinum. Meir enn 2/3 av íbúgvunum í Jordan eru Palestinarnir. Meir enn helvtin av ríkisovastum Jordans síðan 1950 hava verið Palestinarnir. ¾ av embætismonnum Jordans eru Palestinarnir. Palestinarnir stýra 70% av øllum handli í Jordan."

Tað er ikki so løgið, at Hussein kongur í 1977 segði: "Hesi bæði fólkin (Palestinarnir og arabar) eru í veruleikanum eitt. Tað er eitt faktum." Also skuldu

tey ikki havt brúk fyri meira enn EINUM heimlandi!-nevnliga Jordan! Landið Jordan var "jødareint" frá 1948-1995, tá friðaravtalan millum Ísrael og Jordan varð undirskrivað.

Legg til merkis:

Undir jordansku hersetingini av Samaria og Judea (1948-1967) var tað eingin, ið tosaði um ein palestinskan stat har. Umráðið varð av arabarum brúkt til at leypa á Ísrael í seks-daga krígunum í 1967. Mørkini frá 1967 vórðu kallað "Auschwitz-mørk" bæði av uttanríkisráðharranum í USA, Henry Kissinger og

fyrirverandi uttanríkisráðharranum í Ísrael, Abba Eban.

LEGG EISINI TIL MERKIS: PLO (Palestinien Liberation Organisation (frígeringin av Palestina) var stovnað í 1964! Tá vóru Samaria, Judea og Gaza "JØDAREIN" UMRÁÐIR! Ongir "settlers"-niðursetifólk, og ongin "occupation"-herwseting. Hvørjum skuldu teir frígerast frá, tá umráðini vóru "jødarein"???